

‘సిఫారసు’ విషయంలో బహుదైవత్వ భావనలు

4వఅంశం: ప్రవక్తలు, పుణ్యత్వులు, మహాత్వులు ప్రథమిదినానదేవుని దగ్గర సిఫారసు చేసి తాము తలచిన వారందరికి క్షమాభిక్త పెట్టించగలరని, దేవుడు వారి సిఫారసు తేసిపుచ్చడని నమ్మటం బహుదైవత్వ (షిర్కు) విశ్వాసం.

﴿ وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَ يَقُولُونَ هُوَ أَنَا ﴾

شَفَاعَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ فَلَمْ يَتَبَعَّدُنَّ اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ

سَبَحَتْهُ وَ تَعَلَّمَ عَمَّا يُشَرِّكُونَ ﴿ ١٨:١٠ ﴾

“ఈ ప్రజలు అల్లాహ్ ను త్రైసీరాజని తమకు నష్టాన్ని గానీ, లాభాన్ని గానీ కలిగించలేని వారిని పూజిస్తున్నారు. పైగా “వారు మా గురించి అల్లాహ్ దగ్గర సిఫారసు చేస్తారు” అని అంటున్నారు. ప్రవక్తా! వారితో ఇలా అను: ఆకాశాలలో గానీ, భూమిలో గానీ అల్లాహ్ ఎరుగని విషయాన్ని గురించి అయినకు మీరు తెలుపుతున్నారా?” అయిన పరిశుద్ధుడు. ఈ ప్రజలు చేసే పిర్మకు అతీతుడూ, ఉన్నతుడూ..” (యుసుసు:18)

﴿ وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرِرُونَ ۝ ۰ لَا يَسْتَطِعُونَ ﴾

نَصَرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جَنَدٌ مُّخْضَرُونَ ﴿ 74:36 ﴾

“వారు అల్లాహ్ ను కాదని ఇతరులను దేవతల్పుగా చేసుకున్నారు. తమకు వారి నుండి సహాయం లభిస్తుందని ఆశలు పెట్టుకొని ఉన్నారు. కానీ వాప్రవానికి వారు (ఆ మిథ్య దేవతలు) వారికి ఏ సహాయమూ చేయలేదు. అయినా ప్రజలు వారి కోసం పైన్యం లాగా సర్వ సన్మద్దలై ఉన్నారు.” (యుసీన్: 74-75)

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرَبُونَ إِلَى اللَّهِ ﴾

رُلْقَى إِنَّ اللَّهَ يَخْكُمُ بِيَنْهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ۰ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كُلِّبَ كَفَّارٌ ۝ ۰

“ఇక ఆయనను (అల్లాహ్ ను) కాదని ఇతరులను సంరక్కులుగా చేసుకున్నవారు, “వారు మమ్మల్ని అల్లాహ్ దగ్గరికి చేరుస్తారని మాత్రమే మేము వారిని ఆరాధిస్తున్నాం” అని అంచారు. అల్లాహ్ నిశ్శయంగా వారు విఫేదిస్తున్న అన్ని విషయాలను గురించి వారి మధ్య తీర్చు చెబుతాడు. అసత్యవాదీ, సత్యధిక్యరీ అయిన ఏ వ్యక్తి అల్లాహ్ సన్నార్థం చూపడు.”

(మారె జూమర్:3)

5వ అంశం : ఫలానా ఆయన దేవునికి ప్రియమయిన దాసుడనీ, దేవుడు తన అధికారాల్లో కొన్నింటిని అతనికి ప్రదానం చేశాడని, తత్కారణంగా ప్రథయ దినాన ఆయన సిఫారసు తమల్ని దైవశిక్ష నుండి విడిపిస్తుందనే విశ్వాసం చిర్చు (బహుదైవత్వ) విశ్వాసం.

عَنِ ابْنِ عَيَّاْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ الْمُشْرِكُونَ يَقُولُونَ لَكَ إِنَّكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ قَالَ فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((وَتَلَكُمْ قَدْ قَدْ فَيَقُولُونَ إِلَّا شَرِيكًا
هُوَ لَكَ تَمَلِكُهُ وَمَا مَلَكَ يَقُولُونَ هَذَا وَهُمْ يَطْوِقُونَ بِالْيَتِيمِ)) رَوَاهُ مُسْلِمٌ (۱)

హజ్రత ఇబ్రహిమ్ (రజి) కథనం: (అజ్ఞాన కాలంలో) బహుదైవారాధకులు (తల్పియాను) ఈ విధంగా పరించేవారు: “ప్రభు! నీ సన్నిధిలో హోజరయ్యాము. నీకు సాటి రాగల వారెవరూ లేరు. కానీ ఒక భాగస్వామి మాత్రం ఉన్నాడు. అతనికి కూడా యజమాని నీవే. అతనికి ఎలాంటి అధికారం లేదు.”

బహుదైవారాధకులు పై విధంగా నినదిస్తూ దైవగృహం (కాబా) గృహం చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేసేవారు.

ఆ వాక్యాలు విన్నప్పుడల్లా దైవప్రవక్త (సల్లం) (తన అనుచరుల్ని మందలిస్తూ) “మీరు నాశనమయిపోదురుగాక! నీకు సాటి రాగలవారెవరూ లేరు అని అనండి చాలు. (ఆ తరువాత బహుదైవారాధకులు చేప్పే మాటలు చెప్పకండి)” అని అనేవారు. (ముస్లిం)*

గమనిక : అజ్ఞాన కాలపు బహుదైవారాధకుల ‘తల్పియా’ను పరిశీలించగా హోధపడే విషయం ఏమిటంటే వారు కూడా సర్వస్పుష్టికి కర్త, యజమాని, పాలకుడు ఒక్క అల్లాహ్ యేనని నమ్మేవారు. కాకపోతే తమలోని పుణ్యత్వాల్ని, మహత్వాల్ని తమను దేవుని దగ్గరకు చేర్చే మధ్యపర్యులుగా, సిఫారసుదారులగా భావించేవారు. దేవుడు తన అధికారాల్లో కొన్నింటిని వారికి ప్రదానం చేశాడని గుణిగా నమ్మేవారు. అందుకే దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ విశ్వాసాన్ని బహు దైవత్వ విశ్వాసంగా ఖరారు చేస్తూ తల్పియాలో నుంచి “ఒక భాగస్వామి తప్ప” అనే వాక్యాన్ని తొలగించేశారు. అనుచరుల్ని దాన్ని పరించవద్దని వారించారు.